

Publicerad 2015-09-23 23:22 av Knickedick

Det allra ljuvligaste?

Kommer solen åter att gå opp?

Horisonten syns rodna bort i öster.

Kaffet har fått svalna i sin kopp,

och fåglar snart upplåta sina röster

Kommer förändringar att hända nu,

nu när dagen snart ska börja gry?

Jag tror att det ska vända nu,

när molnen snart från himlen fly.

Solen skjuter sönder daggens pärlor.

Flugsnappar'n sjunger kör med sädesärlor.

-Är det det ljuvligaste?

-Nej, det tror jag ej.

-Det allra ljuvligaste?

-Kanske.

Om jag nu rör vid min kärestas hud,

kan jag se fjun som reser sig i rysning,

och jag tror då jag kan skåda gud.

Det är solen som ger huden sin belysning.

Det är som om att huden glöder,

och var nervtråd under huden rister.

Denna morgonen som återföder,

när naturen uti jubel brister.

Stjärnorna har slocknat men ej månen

I solen födelse jag återföds till sonen.

-Är det det ljuvligaste?

-Nej, det tror jag ej.

-Det allra ljuvligaste?

-Kanske.

Solen torkar luften från förtrollning

Men morgonen har lovat mig att ge

en dag med själva livet som behållning,

en dag då själva livet jag kan se.

Jag ser att jorden den är vacker, ja det är den.

Inom räckhåll både du och dagen finns.

Det allra vackraste som finns i denna världen,

är det vackra som man sedan alltid minns

Finns det nåt bättre sätt än på detta sätt jag vakna

att kunna minnas allt men slippa att få sakna?

-Är det det ljuvligaste?

-Nej, det tror jag ej.

-Det allra ljuvligaste?

-Kanske.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knickedick med Poeter.se id #29236 innehar upphovsrätten